

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/404/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414200804
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8414200804.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti odporcovi C. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. č. XX, občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom R. 13, Košice, zastúpené advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, so sídlom Baštova 2, Košice o zaplatenie 661,76 eura s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 2C/104/2014-30 zo dňa 17.09.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom.

odôvodnenie:

Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom návrh zamietol, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 99,08 eura do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal toho, aby súd uložil odporcovi zaplatiť sumu 661,76 eura s prísl. špecifikovanú ako jeho nárok zo Zmluvy o revolvingovom úvere z 30.03.2010, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 1.500 eur, ktorý sa odporca zaviazal splácať spolu s úrokom v 30 mesačných splátkach vo výške po 92,32 eura v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Odporca nedodrжал zmluvne dohodnuté podmienky, navrhovateľ preto uplatnil právo veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Súd prvého stupňa mal z dôkazov za zistené, že medzi účastníkmi konania bola dňa 30.03.2010 uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX, podľa ktorej mal byť odporcovi poskytnutý úver vo výške 1.500 eur. Podľa karty klienta mu 01.04.2010 bola vyplatená čiastka 1.246,56 eura. Súd prvého stupňa zistil, že dohodnutá ročná úroková sadzba úveru predstavovala 70,01 %. V rozhodnom období podľa štatistiky Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková sadzba pre daný typ úveru 12,66 %. V zmluve dohodnutá úroková sadzba bola teda neprimerane vysoká, súd prvého stupňa mal preto za to, že zmluva, ktorá bola uzatvorená je zmluvou neplatnou, nakoľko navrhovateľovi bola odporcom zaplatená suma 2.107,84 eura a požičaná mu bola suma 1.246,56 eura. To znamená, že odporca navrhovateľovi zaplatil viac ako si požičal.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie právne odôvodnil Občianskym zákonníkom - ust. § 52 ods. 1, 2, § 54 ods. 1, 2, § 39 a § 39a.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Konštatoval, že odporcovi v priebehu konania trovy nevznikli. Čo sa týka vedľajšieho účastníka, ktorý vstúpil do konania na strane odporcu a k návrhu sa vyjadril, poukazujúc na dohodnuté neprimerané úroky, súd prvého stupňa mal za to, že je potrebné, aby navrhovateľ nahradil vedľajšiemu účastníkovi trovy konania za 2 úkony právnej

služby, a to za prevzatie veci a prípravu a vyjadrenie k žalobnému návrhu, čo spolu predstavuje 99,08 eura.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, a to výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že napadnutý výrok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah (z právneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob usporiadania vzťahov medzi navrhovateľom alebo odporcom a vedľajším účastníkom), a teda z rozhodnutia o veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok a ani nie je a nebol povinný na plnenie spolu s odporcom. Podľa navrhovateľa aplikácia ust. § 142 ods. 1 O.s.p. je vylúčená. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívaním ust. § 93 ods. 2 - 4 O.s.p., evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, t.j. aj právo dať sa v konaní zastúpiť advokátom, avšak má za to, že samotné združenie má byť spôsobilé na ochranu spotrebiteľa v rámci súdneho konania, a to bez potreby splnomocnenia advokáta na jeho zastupovanie. Ak sa v konaní dá zastupovať advokátom, je povinný znášať náklady s tým spojené, nakoľko takto vynaložené náklady nie je možno automaticky považovať za trovy účelné na uplatňovanie alebo bránenie práva. Skutočnosť, že združenia vstupujú do konaní automaticky právne zastúpené a namietajú skutočnosť súdu známe, resp. ktorými sa súd zaoberá ex offo, nemožno považovať za účelne vzniknuté trovy právneho zastúpenia.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom konania, má preto právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. Účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritéria, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľov vznikli práve preto, že v posledných rokoch došlo k nárastu veľkého počtu žalôb a alarmujúcemu počtu exekúcií na spotrebiteľov, ktorý sa nedokázali voči nekalým praktikám „silnejšej zmluvnej strany“ účinne brániť. Práve pomoc zo strany týchto združení zmiernila dôsledky na majetkovú alebo sociálnu sféru spotrebiteľov, ktorí sami nedisponujú právnickým vzdelaním a nedokážu byť rovnocennou zmluvnou stranou k dodávateľovi.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (v ďalšom len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom bol napadnutý, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Pri rozhodovaní o náhrade trov vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré odkazuje a k odvolacím dôvodom navrhovateľa dodáva:

Vedľajší účastník vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. spôsobom vyplývajúcim z ust. § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014. Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník vo svojom písomnom podaní namietal práve tú skutkovú okolnosť, ktorá bola dôvodom zamietnutia návrhu. Poukázal na neprimerane vysokú úrokovú sadzbu úveru, pre ktorú vyhodnotil zmluvu, ktorú navrhovateľ s odporcom uzavrel, ako zmluvu neplatnú.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu „navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom

chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi najmä zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná práva úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie taktiež nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by nemala byť poskytnutá právna ochrana aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom (z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-279/09).

Vychádzajúc z uvedeného, námietky navrhovateľa smerujúce k tomu, že nie je účelným, aby sa vedľajší účastník dal zastúpiť právnym zástupcom, neboli opodstatnené. Vedľajší účastník práve svojou právnou argumentáciou inicioval a podporil ochranu odporcu proti navrhovateľom uplatnenému nároku, a, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, argumentačne bol úspešný, výsledkom čoho bolo zamietnutie návrhu v celom rozsahu.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, a to v súlade s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1 O.s.p. Aj keď bol v odvolacom konaní úspešný odporca a aj vedľajší účastník, títo nepodali návrh na náhradu trov odvolacieho konania. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní neúspešný, preto vzhľadom na výsledok odvolacieho konania by ani nemal právo na náhradu jeho trov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.